

РЕШЕНИЕ

№ 16235

гр. София, 08.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10504** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ и чл.148, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез пълномощник, срещу Решение № Ж – 545/ 04.10.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, което на електроразпределителното дружество са дадени следните задължителни указания:1. В 14- дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД становище с посочени условия за присъединяване на Фотоволтаична централа (ФЕЦ), предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ VII – 154, кв. 1, в [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, раздел II, отговарящо за нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ и 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото жалбоподателя, чрез процесуалния си представител твърди незаконосъобразност на оспорения акт,като постановено в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуалните правила, както и несъответствие с целта на закона.Според жалбоподателя, неправилно КЕВР е приела, че „постройката“ в имота, стопанисван от „Волт Актив“ ООД е „сграда“ по смисъла на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. След като излага подробни съображения за

това, че в конкретния случай се касае за склад, който е постройка, а не сграда, жалбоподателят излага доводи, че имота, в който е предвидено да бъде изградена ФЕЦ, не изпълнява критериите по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Поддържа се, че в решението липсва правен анализ на фактите и приложимото право, а изложените мотиви са бланкетни и не изпълняват изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.Иска се отмяна на решението и се претендират разноски.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание и в писмени бележки, чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Волт Актив“ ООД, редовно призована, не се представлява и не взема становище по същество.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Търговско дружество „Волт Актив“ ООД е подало до „Електроразпределение Юг“ ЕАД Заявление/искане с вх. № 92516710 от 21.04.2021г. за проучване на условията и начина на присъединяване на ФЕЦ в УПИ VII – 154, кв. 1, [населено място], [община] при условията на по чл.24, т.1 от ЗЕВИ (л. 35 и сл. от делото). В заявлението (п. 4) на „Волт Актив“ ООД изрично е било уточнено, че произведената електрическа енергия ще се отдава изцяло в електрическата мрежа и съответно няма да се ползва (поне отчасти) за собствено потребление.Сградата е била присъединена към електроразпределителната мрежа с ИТН 4459238, предоставена мощност 6 kW. От съдържанието на заявлението (раздела за деклариране) е видно,че „Волт Актив“ ООД е желало да се ползва от преференциите по чл.31 и чл.32 от ЗЕВИ.

Към заявлението били приложени документи, удостоверяващи наемните права на „Волт Актив“ ООД върху имота и такива, доказващи, че същият се намира в урбанизирана територия.

Съгласно приложения нотариален акт № 184, том 1, рег. № 2061, дело 149/2020г., Г. Б. и П. Н. (съдружници и управители на „Волт Актив“) закупили празно дворно място, съставляващо УПИ II – 154, кв.1 по ПУП на [населено място], находящ се в строителните граници на населеното място, предназначен за жилищни нужди, с площ, съгласно скица, от 2270 кв. м. и празно дворно място, съставляващо част от ПИ с пл. № 154 в кв. 1 с площ от 475 кв. м., за който е отреден УПИ III - 154, с площ съгласно скица от 735 кв. м., находящ се в строителните граници на населеното място, с неуредени регулационни сметки за 260 кв.м./ л.45 от делото/

Съгласно Заповед №РД-29-588/31.08.2020г. (л.44 на гърба) на Кмета на [община], с която е одобрен проекта за изменение на ПУП, УПИ II - 154, кв.1, се разделя на четири самостоятелни урегулирани поземлени имоти - УПИ V – 154, УПИ VI – 154, УПИ VII – 154 и УПИ VIII– 154, кв.1 по ПУП с установяване на предимно производствена устройствена зона- Пп.

Съгласно Удостоверения за въвеждане в експлоатация № АГ - 14 - 04/14.04.2021г. / л.44 от делото/ е въведен в експлоатация строеж - „склад за инвентар“- пета категория, построен във горепосочения новообразуван УПИ.

Приложеният Договор за наем от 19.04.2021г. (л.41 на гърба и 42 от делото) е бил сключен между Г. Б. Б. и П. Н. Н., като наемодатели, от една страна и „Волт Актив“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Г. Б. Б., като наемател.

Съгласно ТР търговското дружество „Волт Актив“ е със съдружници и управители Г. Б. Б. и П. Н. Н. и начин на представяване – поотделно.

Съгласно чл. 1 от договора под наем от 19.04.2021г. се отдават общо 4 имота: 1). Урегулиран поземлен имот (УПИ) V – 154 в квартал 1 по подробния устройствен план (ПУП) на [населено място], [община] с площ 550 кв.м.; 2). УПИ VI – 154 в кв.1 по ПУП на [населено място] с площ 543 кв. м.; 3). УПИ VII – 154 в кв.1 по същия ПУП с площ 571 кв. м. и 4). УПИ VIII – 154 в кв.1 по същия ПУП с площ 582 кв. м. В чл. 2 от приложения към заявлението Договор под наем от 19.04.2021г. изрично е записано, че отдаваните под наем недвижими имоти ще бъдат използвани от наемателя само със стопанска цел – за монтиране и експлоатация на фотоволтаични централи с мощност 30 kW.

От приложената по делото кореспонденция между „Волт Актив“ ООД и „Електроразпределение Юг“ ЕАД е видно, че са обсъждани множество процедури по присъединяване на ФЕЦ с мощност до 30 kW. Една от тях е и процесната.

Процесното заявление/ искане от 21.04.2021г. на „Волт актив“ до „Електроразпределение Юг“ ЕАД е за проучване на условията и начина на присъединяване на ФЕЦ с мощност 30 kW в УПИ VII - 154, кв. 1, [населено място], [община], при условията на по чл.24, т.1 от ЗЕВИ. Въпросният УПИ VI – 154, като се посочи, е образуван от разделянето на УПИ II - 154. Съгласно изменението на ПУП за визирания имот е определена Устройствена зона Пп- „Предимно производствена устройствена зона“ с устройствени показатели Процент на застрояване ≤ 80 %, кинт - 2,5, Процент озеленяване минимум 20 %, височина на кота корниз ≤ 10 м., начин на застрояване - свързано в два съседни имота. В коментирания УПИ VI - 154 е изградена сграда, за която е издадено Удостоверение за въвеждане в експлоатация АГ-14 - 06/14.04.2021г. (л.66) за обект от пета категория - „склад за инвентар“.

Във връзка със заявлението/ искането е последвал отказ от страна на ЕР Юг ЕАД по писмо с изх. № 45638/07.10.2021г. (л. 58), с мотив, че в недвижимия имот (УПИ VII – 154 в кв.1) не съществува сграда на основно застрояване, към която може да бъде изградена ФЕЦ по реда на чл.24, т. 1 от ЗЕВИ.

След последвалия отказ „Волт Актив“ ООД е подало жалба с вх. № Е - 12-00-592/03.12.2021г. до КЕВР (л.57-58 от делото).Към жалбата са приложени писмо с изх. №45638/07.10.2021г. на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, Становище с № 70-00-398/15.06.21г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството, Жалба от „Волт Актив“ ООД до Електроразпределение Юг“ ЕАД, Нотариален акт, Заповед № РД-29-588/31.08.2020г. изд. от Кмета на [община], Удостоверение за въвеждане в експлоатация № АГ- 14 - 04/14.04.2021г., изд. от главния архитект на общината, Скица № КР-08-486/15. 04.2021г. изд. от Началник отдел „Кадастър, регулация и вертикална планировка“.

На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) КЕВР е изпратила подадената жалба от „Волт Актив“ ООД на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за извършване на проверка и изпращане на становището на дружеството по нея.

В становището си „Електроразпределение Юг“ ЕАД е застъпило тезата, че разграничението между „ сграда“ и „ постройка“ е направено в Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони, като сградите се отнасят до основното застрояване, а постройките - към допълнителното застрояване. Изграденият в имота склад за инвентар бил

„постройка“. В недвижимия имот не съществува „сграда“ на основното застрояване, към която може да бъде изградена централа по реда на чл.24, т. 1 от ЗЕВИ.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-1918 от 28.09. 2022 / л.27-28 от делото/ и проект на решение по жалба с вх. с вх. № Е - 12-00-592/03.12.2021г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

Проведеното административно производство по така подадената жалба от „Волт актив“ ООД е приключило с постановяване на оспореното Решение № Ж-545/04.10.2022г. В същото КЕВР е приела, че жалбата от „Волт актив“ ООД е основателна и на основание чл. 22, ал.1, ал.5 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл.147,ал.2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката е дала задължителни указания на електроразпределителното дружество, както следва: 1. В 14- дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД становище с посочени условия за присъединяване на Фотоволтаична централа (ФЕЦ), предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ VII – 154, кв. 1, в [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, раздел II, отговарящо за нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ и 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им / л.19-20 от делото/.

В хода на съдебното производство е изслушана и приета СТЕ / л.115-118 от делото/.вещото лице след като се е запознало с документите по делото и е извършило оглед на място е посочило, че изградената в имота сграда е изпълнена върху армирана бетонова основа.Стените са изпълнени със зидария от гипсови блокчета „Итонг“. Сградата е измазана с външна мазилка. От вътрешната страна стените са без мазилка. Покривът е изпълнен с дървени греди и профилна ламарина. От вътрешната страна на стените са поставени дървени колони за допълнително укрепване на покрива. Монтирана е входна врата със секретна брава. Съгласно заключението на СТЕ е монтирана електроинсталация с един контакт и осветително тяло и монтирано малко табло с 4 бр. предпазители. Изградената електроинсталация е свързана към електроразпределителната мрежа, посредством окабеляване към главно електрическо табло, монтирано на стълб, намиращ се в близост до имота. В останалата част от имота е изградена фотоволтаична централа.

Други доказателства не са ангажирани от страните по делото.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Решението е издадено от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл. 10 от ЗЕ, в рамките на законите му

правономощия, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 3 от ЗЕ и чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Същото е постановено в предвидената форма, като при провеждане на административното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, и на потребители срещу В и К оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги. В съответствие с ал. 5, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се регламентират в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Разпоредбата на чл. 142, ал. 4 от с.н.а. предвижда като абсолютна положителна процесуална предпоставка предварителното разглеждане на жалбата от съответното дружество, за да бъде разгледана същата от КЕВР, като при това жалбоподателят следва да не е удовлетворен от отговора по нея или да не е получил отговор. В случая това изискване е спазено.

Спазени са изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. По силата на чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея. Нормата на чл. 143, ал. 6 от посочената наредба също изисква Комисията да разгледа жалбата, ведно с цялата преписка по нея. В конкретния случай с преписката са представени всички относими и необходими за решаването ѝ доказателства, ведно със становище от ЕРД, при което КЕВР е изследвала правнорелевантните факти и е събрала всички относими доказателства. На следващо място, изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение, съгласно чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата. Не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Актът е издаден в писмена форма и е мотивиран с основанията, които са обусловили конкретното разпореждане, както от фактическа, така и от правна страна.

Съдът обаче намира, че КЕВР не е приложила правилно материалния закон от една страна относно понятието „сграда“ и от друга - оспореният акт не съответства на целта на закона съгл. чл. 146, т. 5 от АПК.

ЗЕВИ има за цел да стимулира производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници (ВИ) - чл. 2 от ЗЕВИ, като следва да бъде предоставен гарантиран достъп на енергия, произведена от ВИ - чл. 18, ал. 1 от ЗЕВИ. „Гарантиран достъп“ обаче не означава безусловен такъв и именно по тази причина в

глава 4-та, раздел 2-ри от ЗЕВИ са уредени предпоставките за присъединяване на енергийни обекти за производство на ел. енергия от ВИ. Така, в чл. 22, ал. 1 от ЗЕВИ е предвидено, че операторите на разпределителни електрически мрежи ежегодно до 28 февруари представят на оператора на преносната електрическа мрежа предвижданите за едногодишен период електрически мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване към разпределителните мрежи на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, по райони на присъединяване и нива на напрежение, а съгл. ал. 5 на същата разпоредба КЕВР издава решение по реда на чл. 115 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, с което одобрява тези мощности след извършване на проверка. По-нататък, в чл. 23 от ЗЕВИ е регламентиран редът, по който лицата, които искат да изградят обекти за производство на ел. енергия от ВИ, следва да процедурат, като тази процедура е предвидена именно в изпълнение на целите на ЗЕВИ по чл. 2 и чл. 18 - за да е налице предвидимост, обективност и липса на дискриминация по отношение на всички евентуални желаещи производители на ел. енергия от ВИ.

Ако се приеме тезата на КЕВР, че следва операторът безусловно да присъедини всеки производител на ел. енергия от ВИ, то и обсъдената регламентация би била ненужна и всяко електроразпределително дружество би следвало да присъедини всеки желаещ производител на ел. енергия от ВИ, което определено не е целта на закона, предвид горецитираните норми на чл. 22 и чл. 23 от ЗЕВИ. Наличието на подобна регламентация и одобряването на електрически мощности е в съответствие с целите (като процентни показатели на енергия от ВИ), регламентирани в приложение 1 на Директива 2009/28/ЕО, които от своя страна са предвидени с цел създаване на баланс през годините от една страна между увеличаването на дела на енергия от ВИ в брутното крайно потребление на енергия и от друга - формирането на цената на ел. енергия, която не следва да бъде непосилна за крайните потребители. А е безспорно, че цената на ел. енергия от ВИ е преференциална и тази цена в крайна сметка се заплаща именно от крайните клиенти.

В контекста на изложеното е приета и разпоредбата на чл. 24 от ЗЕВИ, която регламентира изключение от така въведеното правило на чл. 23, и съгл. т. 1 предвижда, че чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (ВИ) с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Със ЗЕВИ е транспонирана Директива 2009/28, а и предвид по-новата Директива 2018/2001 със същия предмет, следва да се приеме, че смисълът на разпоредбата на чл.24, ал.1 от ЗЕВИ е да се насърчи използването на енергия от възобновяеми източници от микро, малки и средни предприятия и от отделни граждани за собствено потребление и именно затова се изисква наличието на сграда в имота, като целта е повишаване енергийната ефективност на тази сграда чрез захранването ѝ с електрическа енергия за осветление, отопление и функциониране на дейностите (стопански или битови), за които е предназначена въпросната сграда, намираща се в урбанизираната територия. Така, в Решение № 1712/15.02.2023 г. по административно дело № 6950 / 2022 г. на ВАС - Трето

отделение, е посочено, че целта на изключението по чл.24, ал.1 от ЗЕВИ е: „...да се стимулира ползването на електроенергия от собствени неголеми обекти и съоръжения за производство на електроенергия от възобновяеми източници предимно за собствени нужди – затова и законът предвижда задължението да е налице сграда в имота, като само остатъчното количество от произведената и неизползвана за собствени нужди електроенергия да се изкупи от оператора по предвидените в закона преференциални цени...“. Понеже се касае за изключение /а изключението е стеснителна/извънредна хипотеза на общото правило/, то и същото не би могло да бъде тълкувано разширително в настоящия спор.

Въпросните малки инсталации са такива, които не биха могли да повлияят негативно върху стабилността на цялата енергийна система. При всички случаи целта на разпоредбата на чл. 24 не е да стимулира злоупотребите, при които се изграждат фиктивни строежи в територии, в които няма потребление и се налага пренасяне на произведената електрическа енергия. Именно затова се касае за изключение от общото правило.

Спорът е относно обстоятелството дали в случая са изпълнени изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ относно обекта за производство на електрическа енергия от ФЕЦ, чието присъединяване се иска.

В ЗЕ и ЗЕВИ няма легално определение за „сграда“ макар и в ЗЕВИ многократно е използвано това понятие, включително и в разпоредбата на чл. 20, ал. 3 от закона, която въвежда изискване и при обследване на сградите за енергийна ефективност, да се анализират възможностите за използване на енергия от възобновяеми източници.

Целта на законодателя, която обаче следва от тълкуването на чл. 24, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ във връзка с чл. 19 и чл. 20 от същия закон е, че сградата, върху която ще се монтира енергийния обект, следва да е такава, която да подлежи на обследване за енергийна ефективност *и да има разход на електрическа енергия*.

Легална дефиниция на понятието „сграда“ съществува в друг нормативен акт, като съгласно дефиницията, предвидена в пар. 1, т.27 от допълнителните разпоредби на Закона за енергийната ефективност, „сграда“ е конструкция със стени и покрив, в която се използва енергия за регулиране на вътрешната температура, а съгл. т. 4 „енергийна ефективност в сгради“ е осигуряването и поддържането на нормативните параметри на микроклимата в сградите, топлосъхранението им и икономията на енергийни ресурси за нуждите на сградите с минимални финансови разходи.

Съгласно член 1 от Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, целта е насърчаването на възобновяемите видове енергия и увеличеното ѝ използване. Същата е целта на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ, L 140/16 от 5 юни 2009 г.), транспонирана в националното ни законодателство, съгласно § 2 от ДР на ЗЕВИ. Съобразно съображение 17 от

Директива 2009/28/ЕО относно енергийните характеристики на сградите - „Политиките за енергийна ефективност и енергоспестяването са най-ефективните методи, с които държавите-членки могат да увеличат процентния дял на енергия от възобновяеми източници“. Връзката между енергийната ефективност и използването на енергия от възобновяеми източници следва от съображение 3 от Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно енергийните характеристики на сградите, в което се казва: На сградния фонд се пада 40 % от общото енергийно потребление в Съюза. Този сектор бележи растеж, което задължително ще доведе до увеличаване на потреблението на енергия в сектора. Следователно намаляването на потреблението на енергия и използването на енергия от възобновяеми източници в сградния сектор представляват важни мерки, необходими за намаляване на енергийната зависимост на Съюза и на емисиите на парникови газове....“. В Директива 2009/28/ЕО и новата Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета липсва определение на „сграда“, но такова определение съществува в Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно енергийните характеристики на сградите, според член 2, параграф 1 от която, „сграда“ означава конструкция със стени и покрив, *в която се използва енергия за регулиране на параметрите на вътрешния въздух*. Липсата на определение за „сграда“ в Директива 2009/28/ЕО, както и в новата Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета, означава, че общностният законодател не е искал да се отклони от определението за сграда, дадено в Директива 2010/31/ЕС, която също е част от законодателството на Общността в областта на енергийната ефективност.

В решения на ВАС по подобни казуси, се сочи, че „разпоредбата на чл. 24 от ЗЕВИ регламентира изключение от въведеното с чл. 23 от същия закон правило. Целта на това изключение е да се стимулира ползването на електроенергия от собствени неголеми обекти и съоръжения за производство на електроенергия от възобновяеми източници *предимно за собствени нужди* - затова и законът предвижда задължението да е налице сграда в имота, като само остатъчното количество от произведената и неизползвана за собствени нужди електроенергия да се закупи от оператора по предвидените в закона преференциални цени. Изграждането на обекти за производство на електроенергия от възобновяеми източници с малка мощност, в урбанизирани територии налага извод, че основна част от произведената електроенергия ще се ползва за хранване на обектите, собственост на инвеститора, или за хранване на сгради, намиращи се в имотите, в които са разположени инсталациите и съоръженията, какъвто е смисълът, вложен в понятието „сгради“, използвано в ЗЕВИ...“.

Видно от представеното по делото Заявление /искане с вх. № 92516710 от 21.04.2021г за проучване условията за присъединяване на фотоволтаична електрическа централа към електроразпределителната мрежа, управител на търговското дружество „Волт актив“ е декларирал, че произведената електрическа енергия *ще се отдава изцяло в електроразпределителната мрежа* / и съответно няма да се използва поне отчасти за собствени нужди/. Също така клаузата на 2 от Договора за наем от 19.04.2021г. сочи, че

новосъздадените четири УПИ, образувани от разделянето на УПИ II, кв.1, сред които е процесният УПИ VI – 154, кв. 1, *ще се ползват* от наемателя „Волт актив“ ООД единствено със стопанска цел, за монтиране и експлоатация на фотоволтаични централи всяка с мощност до 30 kW. Размерите на процесния склад за инвентар, построен в УПИ VI – 154, кв. 1 (онагледени от СТЕ) също сочат, че няма реално да се потребява произведената от енергийния обект енергия, от което следва, че изграждането на въпросния склад има за цел формално изпълнение на изискванията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

Разпоредбата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, вече се посочи, урежда изключение от правилото на чл. 23 същия закон, като целта ѝ е да се стимулира ползването на електроенергия от собствени неголеми обекти и съоръжения за производство на електроенергия от възобновяеми източници, предимно за собствени нужди. При всички случаи целта на разпоредбата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ не е да стимулира злоупотребите, при които се изграждат фиктивни строежи в територии, в които няма потребление и се налага пренасяне на произведената електрическа енергия. Несъмнено е, че в случая изграждането на склада за инвентар има за цел формално изпълнение на изискванията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. По този начин „Волт актив“ ООД заобикаля общия ред на чл. 23, ал. 1 ЗЕВИ, по който лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В това отношение съдът съобрази, че в заявлението/ искане от управител на търговското дружество е посочено, че произведената електрическа енергия ще се отдава изцяло в електроразпределителната мрежа. Съобрази още, че в договора за наем изрично е записано, че УПИ ще се ползват от наемателя „Волт актив“ ООД със стопанска цел, за монтиране и експлоатация на фотоволтаични централи с мощност до 30 kW. Видно е, че са инициирани отделни процедури по присъединяване на отделни ФЕЦ, които са всяка с мощност до 30 kW, като същите са собственост на едно и също дружество. Видно е, че изкуствено са създадени съседни имоти с оглед изграждане на ФЕЦ. Тези имоти са собственост на двамата съдружници и управители на „Волт актив“ ООД, което търговски дружество ги е наело с описаната в договора от 19.04.2021г. „стопанска цел“. Настоящият състав приема, че целта на подобно действие от страна на собственика на ФЕЦ е заобикаляне на забраната на чл. 23 от ЗЕВИ. Целта на наличието на процедура за присъединяване по чл. 23 от ЗЕВИ е да се предотвратят злоупотребите, както бе посочено по-горе, чрез изграждането на фиктивни постройки. В случая именно това е сторено посредством изграждане на сграда, която отговаря на разпоредбите на ЗУТ и е присъединена към ЕРМ (съгласно заключението на СТЕ), но използвана единствено с цел формално да се изпълни изискването на чл. 24 ЗЕВИ и „Волт актив“ ООД да ползва преференции по повод произведената електрическа енергия от възобновяеми източници.

При това положение съдът намира, че решението на КЕВР не съответства на целта на закона, поради което и на това основание се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Не са били налице основания КЕВР да дава указания на „Електроразпределение Юг“ ЕАД да издаде становище по чл. 27 от ЗЕВИ във връзка с присъединяването на ФЕЦ при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

От страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено. Комисията за енергийно и водно регулиране следва да бъде осъдена да заплати на дружеството жалбоподател сума в минималния размер от 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 1 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, както и сумите от 50 лв. за държавна такса и 800 лв. за депозит за СТЕ, или общо 950 лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж – 545/ 04.10.2022г. на Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, което на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], са дадени следните задължителни указания:1. В 14- дневен срок от получаване на решението да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД становище с посочени условия за присъединяване на Фотоволтаична централа (ФЕЦ), предвидена за изграждане по чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ VII – 154, кв. 1, в [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, раздел II, отговарящо за нормативните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ и 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т.1 да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране / КЕВР/ да заплати на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата в размер на 950.00 / деветстотин и петдесет/ лева, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, пред Върховния административен съд, по реда на АПК в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: